

Who's Who in the Talmud

R. Yochanan Part 1

I. Quick Facts

- Full name is R. Yochanan bar Nafcha – i.e. "son of a blacksmith"
- Lived in Israel, died c. 279
- Is attributed to have compiled the Talmud Yerushalmi
- Mentioned thousands of times in Rabbinic literature

II. Life of R. Yochanan

<p>1. B. Kiddushin 31b R. Johanan said: Happy is he who has not seen them [his parents for the obligation of honoring them is so great]. R. Johanan's father died when his mother conceived him, and his mother died when she bore him.</p>	<p>1. תלמוד בבלי מסכת קידושין דף לא עמוד ב אמר רבי יוחנן: אשרי מי שלא חמאן. רבי יוחנן, כי עברתו אמו מת אביו, ילדתו - מתה אמו</p>
<p>2. B. Yoma 82b There was a woman with child who had smelt [a dish]. People came before Rabbi [questioning him what should be done]. He said to them: Go and whisper to her that it is the Day of Atonement. They whispered to her and she accepted the whispered suggestion, whereupon he [Rabbi] cited about her the verse: Before I formed thee in the belly I knew thee. From her came forth R. Johanan.</p>	<p>2. תלמוד בבלי מסכת יומא דף פב עמוד ב ההיא עוברת דארחא, אתו לקמיה דרבי, אמר להו: זילו לחושו לה דיומא דכיפורי הוא. לחושו לה ואילחישא. קרי עליה +ירמיהו א+ בטרום אצרך בבטן ידעתוך וגוי'. נפק מינה רבי יוחנן.</p>
<p>3. B. Berachot 20a R. Johanan was accustomed to go and sit at the gates of the bathing place. He said: When the daughters of Israel come up from bathing they look at me and they have children as handsome as I am. Said the Rabbis to him: Is not the Master afraid of the evil eye? — He replied: I come from the seed of Joseph, over whom the evil eye has no power, as it is written, Joseph is a fruitful vine, a fruitful vine above the eye, and R. Abbahu said with regard to this, do not read 'ale 'ayin, but 'ole 'ayin'.</p>	<p>3. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף כ עמוד א רבי יוחנן הוה רגיל דהוה קא אזיל ויתב אשערי דטבילה, אמר: כי סלקן בנות ישראל ואתיין מטבילה מסתכלן בי, ונהוי להו זרעא דשפירי כוותי. אמרי ליה רבנן: לא קא מסתפי מר מעינא בישא? אמר להו: אנא מזרעא דיוסף קא אתינא, דלא שלטא ביה עינא בישא, דכתב: +בראשית מ"ט+ בן פורת יוסף בן פורת עלי עין, ואמר רבי אבהו: אל תקרי עלי עין אלא עולי עין.</p>
<p>4. B. Ta'anit 21a Ilfa and R. Johanan studied together the Torah and they found themselves in great want and they said one to another, Let us go and engage in commerce so that of us may be fulfilled the verse, Howbeit there shall be no need among you. They went and sat down under a ruinous wall and while they were having their meal two ministering angels came and R. Johanan overheard one saying to the other, Let us throw this wall upon these [people] and kill them,</p>	<p>4. תלמוד בבלי מסכת תענית דף כא עמוד א אילפא ורבי יוחנן הוו גרסי באורייתא, דחיקא להו מילתא טובא, אמרי: ניקום וניזיל וניעבד עיסקא, ונקיים בנפשין +דברים ט"ו+ אפס כי לא יהיה בך אביון. אזלו אותבי תותי גודא רעיעא. הו קא כרכי ריפתא. אתו תרי מלאכי השרת, שמעיה רבי יוחנן דאמר חד לחבריה: נישדי עליהו האי גודא ונקטלינהו, שמניחין חיי עולם הבא ועוסקין בחיי שעה! אמר ליה אידך: שבקינהו, דאיכא בהו חד דקיימא ליה שעתא. רבי יוחנן שמע, אילפא לא שמע. אמר ליה רבי יוחנן לאילפא: שמע מר מידי? - אמר ליה: לא. אמר: מדשמעי אנא ואילפא לא שמע. שמע מינה לדידי</p>

<p>because they forsake life eternal and occupy themselves with life temporal. The other [angel] replied: Leave them alone because one of them has still much to achieve. R. Johanan heard this but Ilfa did not. Whereupon R. Johanan said to Ilfa, Master, have you heard anything? He replied: No. Thereupon R. Johanan said to himself: Seeing that I heard this and Ilfa has not, it is evident that I am the one who still has much to achieve. R. Johanan then said to Ilfa: I will go back, that of me may be fulfilled, For the poor shall never cease out of the land. Thereupon R. Johanan went back but Ilfa did not. When [at last] Ilfa returned, R. Johanan was already presiding over the school, and the scholars said to him: Had you remained here and studied the Torah you might have been presiding. Ilfa then suspended himself from the mast of a ship and exclaimed, If there is any one who will ask me a question from the Baraithas of R. Hiyya and R. Hoshaiiah and I fail to elucidate it from the Mishnah then I will throw myself down and be drowned [in the sea]. And an old man came forward and cited the following Baraitha: If a man [in his last will and testament] declares, Give a shekel weekly to my sons, but actually they needed a sela' then they should be given a sela'; but if he declared, Give them a shekel only, then they should be given a shekel. If, however, he declared, On their death others should inherit [their allowance] in their stead, then whether he has declared 'give' or 'give only' they are given a shekel only. He replied: This is in accordance with the view of R. Meir who said: It is a duty to carry out the will of a dying man.</p>	<p>קיימא לי שעתא. אמר ליה רבי יוחנן: איהדר ואוקי בנפשאי + דברים ט"ו+ כי לא יחדל אביון מקרב הארץ. רבי יוחנן הדר, אלפא לא הדר. עד דאתא אילפא - מליך רבי יוחנן. אמרו לו: אי אתיב מר וגריס לא הוה מליך מר. אזל תלא נפשיה באסקריא דספינתא, אמר: אי איכא דשאליל לי במתניתין דרבי חייא ורבי אושעיא ולא פשטינא ליה ממתניתין נפילנא מאסקריא דספינתא וטבענא. אתא ההוא סבא, תנא ליה: האומר תנו שקל לבניי בשבת והן ראויין לתת להם סלע - נותנין להם סלע. ואם אמר אל תתנו להם אלא שקל - אין נותנין להם אלא שקל. אם אמר מתו ירשו אחרים תחתיהם בין שאמר תנו, בין שאמר אל תתנו - אין נותנין להם אלא שקל. - אמר ליה: הא מני - רבי מאיר היא דאמר: מצוה לקיים דברי המת.</p>
<p>5. B. Hullin 95b Rav used to regard a ferry-boat as a sign. Samuel a [passage in a] book, and R. Johanan [a verse quoted] by a child. During the lifetime of Rav, R. Johanan used to address him thus in his letters: Greetings to our Master in Babylon! After Rav's death R. Johanan used to address Samuel thus: Greetings to our colleague in Babylon! Said Samuel to himself, 'Is there nothing in which I am his master'? He thereupon sent [to R. Johanan] the calculations for the intercalation of months for sixty years. Said [R. Johanan], 'He only knows mere calculations'. So he [Samuel] wrote out and sent [R. Johanan] thirteen camel loads of questions concerning doubtful cases of trefah. Said [R. Johanan], 'It is clear that I have a Master in Babylon; I must go and see him'. So he said to a child, 'Tell me the [last] verse you have learnt'. He answered: 'Now Samuel was dead'. Said [R. Johanan], 'This means that Samuel has died'. But it was not the case; Samuel was not dead then, and [this</p>	<p>5. תלמוד בבלי מסכת חולין דף צה עמוד ב רב בדיק במברא, ושמואל בדיק בספרא, רבי יוחנן בדיק בינוקא. כולהו שני דרב, הוה כתב ליה רבי יוחנן: לקדם רבינו שבבבל; כי נח נפשיה, הוה כתב לשמואל: לקדם חבירינו שבבבל, אמר: לא ידע לי מידי דרביה אנא? כתב שדר ליה עיבורא דשיתין שני, אמר: השתא, חושבנא בעלמא ידע, כתב שדר ליה תליסר גמלי ספקי טריפתא, אמר: אית לי רב בבבל, איזיל איחזייה; אי"ל לינוקא: פסוק לי פסוקיך! אמר ליה: +שמואל אי כ"ח+ ושמואל מת, אמר: ש"מ, נח נפשיה דשמואל ולא היא, לא שכיב שמואל, אלא כי היכי דלא ליטרח רבי יוחנן.</p>

<p>happened] only that R. Johanan should not trouble himself.</p>	
<p>6. B. Hullin 147b He [R. Johanan] then enquired, 'Who is the head of the Academy in Babylon?' 'Abba Arika' (reference to being tall), he replied. 'And you simply call him Abba Arika!' said [R. Johanan]. 'I remember when I was sitting before Rabbi, seventeen rows behind Rav, seeing sparks of fire leaping from the mouth of Rabbi into the mouth of Rav and from the mouth of Rav into the mouth of Rabbi, and I could not understand what they were saying; and you simply call him Abba Arika!'</p>	<p>6. תלמוד בבלי מסכת חולין דף קלז עמוד ב אמר ליה : מאן ריש סדרא בבבלי? אמר ליה : אבא אריכא, אמר ליה : אבא אריכא קרית ליה? דכירנא כד הוה יתיבנא אחר י"ז שורן אחוריה דרב קמיה דרבי, ונפקי זיקוקין דנור מפומיה דרב לפומיה דרבי, ומפומיה דרבי לפומיה דרב, ולית אנא ידע מה הן אמרין, ואת אבא אריכא קרית ליה!</p>
<p>7. B. Berachot 5b R. Johanan says: Leprosy and [the lack of] children are not chastisements of love. But is leprosy not a chastisement of love? Is it not taught: If a man has one of these four symptoms of leprosy, it is nothing else but an altar of atonement? — They are an altar of atonement, but they are not chastisements of love. If you like, I can say: This [teaching of the Baraitha] is ours [in Babylonia], and that [saying of R. Johanan] is theirs [in Palestine]. If you like, I can say: This [teaching of the Baraitha] refers to hidden [leprosy], that [saying of R. Johanan] refers to a case of visible [leprosy]. But is [the lack of] children not a chastisement of love? How is this to be understood? Shall I say that he had children and they died? Did not R. Johanan himself say: This is the bone of my tenth son? — Rather [say then] that the former saying refers to one who never had children, the latter to one who had children and lost them.</p> <p>R. Hiyya b. Abba fell ill and R. Johanan went in to visit him. He said to him: Are your sufferings welcome to you? He replied: Neither they nor their reward. He said to him: Give me your hand. He gave him his hand and he raised him.</p> <p>R. Johanan once fell ill and R. Hanina went in to visit him. He said to him: Are your sufferings welcome to you? He replied: Neither they nor their reward. He said to him: Give me your hand. He gave him his hand and he raised him. Why could not R. Johanan raise himself? — They replied: The prisoner cannot free himself from jail.</p> <p>R. Eleazar fell ill and R. Johanan went in to visit him. He noticed that he was lying in a dark room, and he bared his arm and light radiated from it. Thereupon he noticed that R. Eleazar was weeping, and he said to him: Why do you weep? Is it because you did not</p>	<p>7. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ה עמוד ב רבי יוחנן : נגעים ובנים אינן יסורין של אהבה. ונגעים לא? והתניא : כל מי שיש בו אחד מארבעה מראות נגעים הללו - אינן אלא מזבח כפרה! - מזבח כפרה הו, יסורין של אהבה לא הו. ואי בעית אימא : הא לן והא להו. ואי בעית אימא : הא בצנעא, הא בפרהסיא, ובנים לא? היכי דמי? אילימא דהו להו ומתו - והא אמר רבי יוחנן : דין גרמא דעשיראה ביר. אלא : הא - דלא הו ליה כלל, והא - דהו ליה ומתו. רבי חייא בר אבא חלש, על לגביה רבי יוחנן. אמר ליה : חביבין עליך יסורין? אמר ליה : לא הן ולא שכרן. אמר ליה : הב לי ידך! יהב ליה ידיה ואוקמיה. רבי יוחנן חלש, על לגביה רבי חנינא. אמר ליה : חביבין עליך יסורין? אמר ליה : לא הן ולא שכרן. אמר ליה : הב לי ידך! יהב ליה ידיה ואוקמיה. אמאי? לוקים רבי יוחנן לנפשיה! - אמרי : אין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים. - רבי אלעזר חלש, על לגביה רבי יוחנן. חזא דהוה קא גני בבית אפל, גלייה לדרעיה ונפל נהורא. חזייה דהוה קא בכי רבי אלעזר. אמר ליה : אמאי קא בכית? אי משום תורה דלא אפשת - שנינו : אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוין לבו לשמים! ואי משום מזוני - לא כל אדם זוכה לשתי שלחנות! ואי משום בני - דין גרמא דעשיראה ביר. אמר ליה : להאי שופרא דבלי בעפרא קא בכינא. אמר ליה : על דא ודאי קא בכית, ובכו תרוייהו. אדהכי והכי, אמר ליה : חביבין עליך יסורין? אמר ליה : לא הן ולא שכרן. אמר ליה : הב לי ידך, יהב ליה ידיה ואוקמיה.</p>

study enough Torah? Surely we learnt: The one who sacrifices much and the one who sacrifices little have the same merit, provided that the heart is directed to heaven. Is it perhaps lack of sustenance? Not everybody has the privilege to enjoy two tables. Is it perhaps because of [the lack of] children? This is the bone of my tenth son! — He replied to him: I am weeping on account of this beauty that is going to rot in the earth. He said to him: On that account you surely have a reason to weep; and they both wept. In the meanwhile he said to him: Are your sufferings welcome to you? — He replied: Neither they nor their reward. He said to him: Give me your hand, and he gave him his hand and he raised him.